

Mikor lesz döntés a kunmadarasi reptérről?

Éheznek a tiszta beszédért

Optimista ember Márki Sándor, Kunmadaras polgármestere: mint mondta, úgy érzi, 11 év után most végre megkapja a település önkormányzata a volt szovjet repteret.

Az érdekérvényesítés szokatlan módját, az éhségstrájkot választó kunmadarasi képviselő-testület – Márki Sándor polgármester szerint – nem egyszerűen a település, hanem az egész térség javára szeretne döntést kicsikarni. Tulajdonképpen azzal lett tele a hócipójük, hogy bár hat kerek éve azt gondolja a település apraja-nagyja, hogy ók jogosultak rendelkezni az ingatlan hasznosításáról – ez mégsem lehetséges, magyarázatot pedig nem ad senki. Mint ismert, először az 1996-os költségvetési törvény rendelkezett úgy, hogy a volt szovjet ingatlanok térítésmentesen az önkormányzatok tulajdonába kerülnek, ha befektetőknek nem tudják értékesíteni ezeket. A kunmadarasi repteret, amely egyébként az egyik legnagyobb kelet-európai katonai objektum volt, a privatizálható ingatlanok közé sorolták, de nem tudták eladni. A kunmadarasiak sem az akkori, sem a jelenlegi kormánytól nem kaptak azóta magyarázatot arra, miért nem kerülhet az ingatlan önkormányzati tulajdonba. A legutóbbi „válasz”: még nincs itt az ideje.

Mikor van az ideje? – kérdezi a környező önkormányzatok nevében is Márki Sándor, aki nem győzi sorolni, mi mindenre kellene a 19,6 százalékos munkanélküliséggel küzdő térségnek az ingatlan. A befektetők szerint ugrásra készen állnak, a madarasiak összefognának a környező településekkel, saját beruházások céljából. A környék termálvizét a Beregfürdő-Tiszaörs üdülocentrum már hasznosítja, Madarason tehát az ener-

A romos laktanya, amely része a repülőtérnek.

MTI Telefotó: Oláh Tibor

gia újrahasznosítását tervezik, kerészeti kultúrában, fűtésben. Rak-tározási terület kellene, hűtőház, bentlakásos szociális otthon. Van potenciális befektető a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatására. A környéken üdülők igényei szerint sportcentrum létesülhetne a volt reptér területén – és így tovább.

– El tudja képzelni, mennyit romlott, értéktelenedett ez a terület a 11 év alatt? – kérdezi az éhségstrájkot betegség miatt szombaton megszakítani kényszerült polgármester. – A településünk

szégyenfoltja lett, olyan elhanyagolt, a rendezési tervünkben egy nagy, sötét folt. Mennyivel előbbre tartanánk, ha már hat éve fejleszthettünk volna? A térség elismerten hátrányos helyzete ellenére az önkormányzat nem forráshiányos, senki nem mondhatja, hogy rosszul gazdálkodunk. Akkor? Föl nem foghatjuk, miért nem lehet ennyi év alatt elismerni a tulajdonosi jogunkat.

Nos, Kunmadaras és a környék legtöbb lakója arra gondol, azért, mert már más tulajdonos van kiszemelve... Csak nincs még itt az

ideje, hogy megmondják: kicsoda?

Az éhségstrájk folytatódik, aki kidől a sorból, annak a helyére mások „ülnek”. Elszántak. Dűlő-re akarják vinni a dolgot. A polgármester szerint hiába vádaskodik most az ÁPV Rt., és a kormánnyal hiába tologatják egymásnak az ügyet – megegyezésnek hamarosan lenni kell! Éhségstrájk pedig nem lett volna, ha – hat éve, vagy legalább az elmúlt esztendőben – megmondják a kormányok: mit akarnak?

S. E.

Temetkezési vállalkozók vesztegettek meg rendőröket

Pénzért rendelt halottszállítást

Folytatás az 1. oldalról

Szegeden és a megyeszékhely környékén a rendkívüli halálesetek többsége az első- és másodrendű vádlotthoz került. A rendőröket azal vádolják, hogy azt a temetkezési vállalkozást értesítették a halott elszállításáról, akikről „jutalékot” kaptak. Az ügyészségi nyomozó hivatal és a Szegedi Városi Ügyészség szerint az egyik temetkezési vállalat tulajdonosa, a harmadrendű vádlott megbízta a cég alkalmazottait, hogy rendszeresen fizessenek a századosnak és a törzsrőmesternek. A negyedrendű vádlott a megvesztegetésre elkülönített keretből az ötöd- és hatodrendű vádlott közreműködésével teljesítette a cégvezető kérését, utasítását. A vád szerint a temetkezési vállalkozó azért vesztegette meg a rendőröket, mert a gyakorlat szerint a hozzátartozók a halottat elszállító céget bízták meg a temetés lebonyolításával, és a gyászszertartás költségei bőven fedezték az előzetes kiadásokat. A harmad-, negyed-, ötöd- és hatodrendű vádlottakat vesztegetés bűntettével vádolja az ügyészség.

A HÍVÁS ÁRA

Néhány éve kétezer forintot ért egyetlen hívás, ma már eléri a három, sőt olykor a négyezer forintot is, tehát ennyit kap értesítésenként a rendőr. Szeged közigazgatási határain belül havonta átlagosan tíz, esetleg tizenöt rendkívüli haláleset történik. Rendkívüli halálesetnek nevezik az öngyilkosságokat általában, de a vízihullákat, és a közterületen talált holttesteket is.

A harmadrendű vádlott, a temetkezési vállalkozás tulajdonosa, Sz. J. visszautasítja a vádakat, azt mondta képtelenség az ügyészség állítása. Arra a kérdésre, hogy ezt mivel tudja bizonyítani, csak annyit mondott: a bírósági tárgyalás kitűzése után szívesen beszél részletekről. A vállalkozó egykori munkatársa szerint a vád megalapozott, a férfi azt mondta, az ezen a területen dolgozók közül mindenki tudja, hogy a temetkezési vállalkozók összejártsanak a rendőrökkel.

Glattfelder Makón

MUNKATÁRSUNKTÓL

A klárafalvi Németh Töll Kft. Széchenyi-terves pályázattal felépített új gyártócsarnokait avatja fel Glattfelder Béla, a Gazdasági Minisztérium államtitkára és Martonosi György parlamenti képviselő.

lő szerdán délelőtt fél tízkor. Az átadási ünnepséget követően 11 órától A Széchenyi-terv, a magyar gazdaság motorja címmel Makón, a Váll-Ker Kft. Návay tér 8. alatti emeleti rendezvénytermében tartanak vállalkozói fórumot.

Első díjat kaptak a ságvárisok

MUNKATÁRSUNKTÓL

Első helyezést ért el a szegedi Ságvári Endre Gyakorló Gimnázium francia nyelvű színjátszó társulata azon a frankofón fesztiválon, amelyet az elmúlt hét végén rendeztek Egerben. A seregszemlére az ország minden részéből érkeztek franciául tanuló diákok, akik két napon keresztül mutatták be előadásukat – főleg színházi darabokat, fran-

cia szononokat, rövid bohózatokat – az egri Művészetek Házában. A Marie Feltz anyanyelvi lektor kíséretében Egerbe utazó ságváris társulat Eugene Ionesco egyik abszurd drámájának adaptációját mutatta be. A legjobb előadás díja mellé a szegedi tanulók – Fehér Anita, Kis-pál Gyöngyi, Nagyiván János, Mik-lós Szilvia, Kiss Balázs és Ferdinándy Ákos – egyenként 18 ezer forint értékű szótárt kaptak.

Régióinkat gazdagító kissebbség

Kaltenbach a svájci kantonokkal példálózott.

Fotó: Schmidt Andrea

mára, hanem a mi régiókban is. Példa erre Szeged, ahol 9 kisebbségi önkormányzat működik, gazdagítva ezzel a város kulturális értékeit, hangsúlyozta az alpolgármester.

Kinek a szégyene?

SULYOK ERZSÉBET

Amennyire egy telefonbeszélgetés alapján ez megállapítható, Márki Sándor, Kunmadaras polgármestere nyugodt ember. Végül is ő „mindössze” ötödik éve éli meg az aktatologatás művésztének összes örömét, hiszen ’97-ben, időközi választáson, független jelöltként voksolták a polgármesteri székbe. Mostanában pedig fura vádak is érik, állítólag orvul vadászik, meg hagyja, hogy lopják a reptérről az áramot. Még csúzlival sem lőtt mozgó célpontra, soha. Ha pedig tényleg több tízezer kilowatt áramért nem fizetett a Tításznak senki, akkor miért nem magának az áramszolgáltatónak, miért a privatizációs cégnek fáj ez? – kérdi hig-gadtan.

A reptérről, az oroszok után szinte rögtön, eltűnt minden, ami mozdítható. Utóbb épphogy nagy mozgás lett, állítólag olajszőkítésre berendezkedett vállalkozások serénykedtek itt. Az amúgy is tönkrevágott területen tovább gyűlt az ipari szenny és az egyéb hulladék. Az eladásra kijelöléskor 6,5 milliárdos ingatlan értéke az idők során alig néhány százmillióra csökkent. A környéken nemcsak az nem dolgozik, aki nem akar. Munkahely nuku. Az önkormányzat terveket gyártott a reptér hasznosítására.

De hat éve hiába kérik, indokolja meg a kormány, miért nem kaphatják meg mégse, amit pedig nekik ígértek. Egyik kormány se indokol, pedig Kunmadarasnak joga van a magyarázathoz. A hátrányos helyzetű térség optimista polgárai mindenfélét álmodtak a reptérre, s mostanában azt képzelik, már lenne is ott valami hasznos, ha... (A szegediek könnyedén bele tudják képzelni magukat ebbe a lelkiállapotba, ugyanígy vannak az 5-ös úttal.) Abból lett elégük, hogy kutyába sem veszik őket. Az a gyanújuk támadt, hogy kijátsszák őket. Nem akarják hagyni. Az aktagyártásnak, hivataloskodásnak minden módját kipróbálták, maradt a demonstratív éhezés.

A kunmadarasi történetben, mint cseppben a tenger, ott az egész deficitünk. A demokrácia, a jogállamiság deficitje, s nyomukban a banán-köztársasági viszonyok összes következménye. A közvetlenül érintettek közül öten demonstrálnak. A döntéshelytűek vádakait gyártanak. Sokan szégyenkezünk.

Elfogadták az SZTE stratégiáját

Négy évre szóló stratégiai tervet fogadott el tegnapi ülésén a Szegedi Tudományegyetem tanácsa. A felsőoktatási intézmények idén február 28-áig kaptak határidőt az Oktatási Minisztériumtól a jövőbeli fejlődésük irányait meghatározó koncepció kidolgozására. A szegedi egyetem stratégiai irodájának vezetője, Rácz Béla professzor az ülésen elmondta: a tervre azért is szükség van, mert a szaktárca csak olyan beruházásokat támogat, amelyek a stratégiai elképzelések között szerepelnek.

Az egyetemi tanács tagjai nyilatkozatban fejezték ki szándékukat, hogy az önkormányzat pályázaton nyert 862 millió forintjának felhasználásával az Ady téren épülő könyvtári központot bővítsék ki egy nyolc-kilencszáz férőhelyes konferenciateremmel. Mészáros Rezső rektor szerint „az egyetem és a város együttműkö-

désének szép példája lenne a közös beruházás”.

A testület szavazott annak a 324 millió forintnak a felosztásáról, amelyet kiegészítő támogatásként még tavaly kapott az egyetem. A természettudományi karnak jutott 34 millió forint, amely hozzájárult a tavaly 90 millió forintot is elért költségvetési hiány pótlásához. A többletforrás további részén a kutatásra és a képzésre kapott normatív támogatások arányában osztottak a karok, amelyek maguk dönthetik el, mire költik a pénzt.

Élelmiszer-higiénikus szakirányú továbbképzést indíthat az élelmiszeripari főiskolai kar. A kétéves, levelező tagozatos oktatás során a jelentkező diplomások olyan ismereteket sajátíthatnak el, amelyek nélkülözhetetlenek lesznek az európai uniós szabványok és előírások átvétele után.

melne a kisebbségek helyzete, mégpedig a társadalomba való teljes integrációjuk megvalósítása kapcsán. Ez csak úgy lehetséges, ha az állam megfelelő forrást biztosít a nemzetiségek nyelvének, kultúrájának, hagyományainak ápolásához, beleértve az éppen e környezetben jelentkező határon átnyúló regionalizmus adta lehetőségeket is. Példaként említette a svájci kantonokat, amelyek nemzeti-ségi alapon szerveződnek, és esetükben kiválóan érvényesül a szubszidiaritás elve (az alulról való építkezés gyakorlata).

A nap folyamán Tóth István, a szegedi nemzetiségi szövetség elnöke a kisebbségi önkormányzatiságról és a parlamenti képviselőről tartott előadást, majd a résztvevők bizottságokban tárgyaltak a média, a regionalizmus és az önkormányzatok működési feltételeiről.

K. F.